

# Theodore&#39;o Roosevelto iškilimas

Autorius Edmundas Morrisas

MP3 versija: [https://bookskim.lt/mp3/lt/book/www.bookskim.lt\\_264\\_abstrakt-Theodore39o\\_Roosevel.mp3](https://bookskim.lt/mp3/lt/book/www.bookskim.lt_264_abstrakt-Theodore39o_Roosevel.mp3)

## Santrauka:

The Rise of Theodore Roosevelt, parašyta Edmundo Morriso, yra 26-ojo JAV prezidento biografija. Knygoje aprašomas Roosevelto gyvenimas nuo jo gimimo 1858 m. iki stojimo į prezidento postą 1901 m. Joje daugiausia dėmesio skiriama jo ankstyvam gyvenimui, atėjimui į valdžią ir jo, kaip prezidento, pasiekimams. Knyga pradedama Roosevelto vaikystės aprašymu. Jis gimė turtingoje šeimoje Niujorke ir buvo ligotas vaikas. Nepaisant fizinių negalavimų, jis buvo pasiryžęs ką nors padaryti iš savęs ir sunkiai dirbo, kad įveiktų savo fizinius apribojimus. Jis buvo aistringas skaitytojas ir išugdė aistrą gamtos istorijai ir gamtai. Jis įstojo į Harvardo universitetą ir baigė 1880 m. Tada knyga pasakoja apie Roosevelto atėjimą į valdžią. Jis buvo išrinktas į Niujorko valstijos asamblėją 1882 m. ir 1895–1897 m. dirbo policijos komisaru Niujorke. 1897 m. buvo paskirtas karinio jūrų laivyno sekretoriaus padėjėju ir prisidėjo prie Ispanijos ir Amerikos karo. 1898 m. jis buvo išrinktas Niujorko gubernatoriumi, o 1900 m. buvo nominuotas respublikonų kandidatu į viceprezidentus. Tada knygoje pagrindinis dėmesys skiriamas Roosevelto prezidentavimui. Jis buvo prisaikdintas prezidentu 1901 m. po Williamo McKinley nužudymo. Jis buvo progresyvus prezidentas, kuris gynė darbininkų klasės teises ir siekė reguliuoti stambų verslą. Jis buvo stiprus išsaugojimo gynėjas ir įkūrė pirmuosius nacionalinius parkus. Jis taip pat vedė derybas dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos ir 1906 m. buvo apdovanotas Nobelio taikos premija. Knyga baigiama žvilgsniu į Roosevelto palikimą. Jis buvo populiarus prezidentas, palikęs ilgalaikį poveikį tautai. Jis buvo darbininkų klasės čempionas ir stiprus gamtos saugos gynėjas. Jis taip pat buvo stiprus lyderis, nebijojęs prireikus imtis drąsių veiksmų. Knyga išsamiai apžvelgia Theodore&#39;o Roosevelto gyvenimą ir palikimą.

## Pagrindinės idėjos:

**#1. Ankstyvasis Theodore&#39;o Roosevelto gyvenimas: Theodore&#39;as Rooseveltas gimė turtingoje šeimoje Niujorke 1858 m. Jis buvo ligotas vaikas, tačiau tėvai skatino jį užsiimti fizine veikla, kad sustiprintų jėgas. Galiausiai jis tapo aistringiu lauko mėgėju ir užsidegė aistra politikai.**

Teodoras Rooseveltas gimė turtingoje šeimoje 1858 m. Niujorke. Jis buvo ligotas vaikas, tačiau tėvai skatino jį užsiimti fizine veikla, kad sustiprintų jėgas. Galiausiai jis tapo aistringiu lauko mėgėju, užsiimdamas tokiomis veiklomis kaip žygiai pėsčiomis, stovyklavimas ir jodinėjimas. Jis taip pat išugdė aistrą politikai, skaitė knygas šia tema ir lankėsi politiniuose renginiuose. Jį ypač įkvėpė Henry Ward Beecher, žymaus panaikinimo šalininko, kalbos. Rooseveltas taip pat buvo aistringas skaitytojas, ryjantis knygas apie istoriją, mokslą ir filosofiją. Jis buvo puikus studentas, 1880 m. baigęs Harvardo universitetą. Rooseveltas buvo pasiryžęs pakeisti pasaulį, o savo politinę karjerą pradėjo 1881 m., kai buvo išrinktas į Niujorko valstijos asamblėją. Jis greitai išgarsėjo ir tapo jauniausiu prezidentu Amerikos istorijoje, kai pradėjo eiti pareigas 1901 m. Visą savo gyvenimą Rooseveltas buvo aistringas progresyvių reformų, išsaugojimo ir darbininkų klasės teisių gynėjas. Jis buvo nenuilstantis Amerikos žmonių čempionas, o jo palikimas ir toliau įkvepia amerikiečių kartas.

**#2. Roosevelto atėjimas į valdžią: 1882 m. Rooseveltas buvo išrinktas į Niujorko valstijos asamblėją ir greitai išaugo į respublikonų partiją. 1897 m. jis buvo paskirtas karinio jūrų laivyno sekretoriaus padėjėju, o 1898 m. - Niujorko gubernatoriumi.**

Rooseveltas buvo išrinktas į Niujorko valstijos asamblėją 1882 m. ir greitai išaugo į respublikonų partiją. Jis buvo stiprus valstybės tarnybos reformos šalininkas ir tvirtas prezidento Williamo McKinley rėmėjas. Dėl jo, kaip reformatoriaus, reputacijos ir jo tvirtos paramos Ispanijos ir Amerikos karui 1897 m. jis buvo paskirtas karinio jūrų laivyno sekretoriaus padėjėju. Atlikdamas šį vaidmenį, jis prisidėjo prie laivyno modernizavimo ir paruošimo karui su

Ispanija. 1898 metais Rooseveltas buvo išrinktas Niujorko gubernatoriumi. Jis pasinaudojo savo pareigomis siekdamas pažangių reformų, įskaitant komunalinių paslaugų reguliavimą, miškų apsaugą ir valstybės tarnybos sistemos sukūrimą. Jis taip pat rėmė Panamos kanalo, kuris buvo baigtas 1914 m., statybą. Jo sėkmė kaip Niujorko gubernatoriui ir jo, kaip reformatoriaus, reputacija pelnė jam respublikonų nominaciją į prezidentus 1900 m. Ruzveltas buvo išrinktas prezidentu 1901 m. ir greitai tapo vienu įtakingiausių prezidentų Amerikos istorijoje. Jis siekė pažangių reformų, įskaitant stambaus verslo reguliavimą, aplinkos apsaugą ir federalinės vyriausybės vaidmens ekonomikoje išplėtimą. Jis taip pat vedė JAV į pergalę Ispanijos ir Amerikos kare ir vedė derybas dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos. Jo, kaip pažangaus reformatoriaus ir stipraus lyderio, palikimas išliko iki šiol.

**#3. Ispanijos ir Amerikos karas: Ruzveltas atsistatydino iš Niujorko gubernatoriaus pareigų, kad vadovautų Rough Riders Ispanijos ir Amerikos kare. Jo vadovavimas kare pelnė jam nacionalinę šlovę ir padėjo 1901 m. tapti prezidentu.**

Ispanijos ir Amerikos karas buvo konfliktas tarp JAV ir Ispanijos, trukęs nuo 1898 m. balandžio iki rugpjūčio. Jis buvo kovojamas dėl Kubos nepriklausomybės ir JAV noro plėsti savo įtaką Karibų jūros regione. Teodoras Ruzveltas, tuometinis Niujorko gubernatorius, atsistatydino iš pareigų ir vadovavo kare savanorių kavalerijos pulkui Rough Riders. Jo vadovavimas kare pelnė jam nacionalinę šlovę ir padėjo 1901 m. tapti prezidentu. Rooseveltso dalyvavimas kare buvo pagrindinis JAV pergalės veiksnys, o jo, kaip karo didvyrio, reputacija buvo pagrindinis veiksnys renkant jį prezidentu. Ispanijos ir Amerikos karas buvo trumpas, bet reikšmingas konfliktas, turėjęs ilgalaikį poveikį JAV užsienio politikai. Tai pažymėjo JAV, kaip pagrindinės pasaulio galios, pradžią, o Rooseveltso dalyvavimas kare buvo pagrindinis veiksnys jam iškilus į prezidento postą. Jo vadovavimas kare pelnė jam nacionalinę šlovę ir padėjo suformuoti jo, kaip stipraus lyderio ir JAV interesų gynėjo užsienyje, reputaciją.

**#4. Ruzvelto prezidentavimas: Rooseveltas buvo progresyvus prezidentas, kuris siekė panaudoti federalinės vyriausybės galią saugoti aplinką, reguliuoti stambaus verslo ir skatinti socialinį teisingumą. Jis taip pat siekė išplėsti JAV įtaką užsienyje.**

Teodoro Ruzvelto prezidentavimas pasižymėjo įsipareigojimu vykdyti progresyvias reformas. Jis siekė panaudoti federalinės vyriausybės galią aplinkos apsaugai, stambaus verslo reguliavimui ir socialinio teisingumo skatinimui. Jis taip pat siekė išplėsti JAV įtaką užsienyje. Rooseveltas buvo stiprus išsaugojimo gynėjas, įkūręs Jungtinių Valstijų miškų tarnybą ir sukūręs penkis nacionalinius parkus. Jis taip pat siekė priimti Gryno maisto ir vaistų įstatymą bei Mėsos tikrinimo įstatymą, kurie reglamentuotų maisto pramonę ir gerintų visuomenės sveikatą. Jis taip pat siekė išardyti monopolijas ir trestus bei reguliuoti bankų sektorių. Rooseveltas taip pat siekė skatinti socialinį teisingumą – pasirašė Indijos pilietybės įstatymą ir „Pure Food and Drug Act“, kurie suteikė vartotojų apsaugą. Jis taip pat siekė išplėsti JAV įtaką užsienyje, siūsdamas Didįjį Baltąjį laivyną į pasaulinį turą ir derėdamasis dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos. Ruzvelto prezidentavimas buvo didelių reformų ir plėtros laikotarpis, o jo palikimas ir šiandien formuoja JAV.

**#5. Ruzvelto užsienio politika: Ruzveltas siekė išplėsti Jungtinių Valstijų įtaką užsienyje, vykdydamas „didelės lazdos diplomatijos“ politiką. Jis taip pat vedė derybas dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos ir 1906 m. buvo apdovanotas Nobelio taikos premija.**

Roosevelts užsienio politika buvo pagrįsta didžiosios lazdos diplomatijos idėja, kuri reiškė, kad JAV turėtų panaudoti savo ekonominę ir karinę galią, kad paveiktų kitas šalis. Jis manė, kad JAV turėtų būti aktyvi tarptautinių reikalų dalyvė ir neturėtų vengti panaudoti savo galios savo interesams ginti. Jis taip pat siekė išplėsti JAV įtaką užsienyje, derėdamasis dėl sutarčių ir susitarimų su kitomis šalimis. Pavyzdžiui, 1905 m. jis derėjosi dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos, o už pastangas 1906 m. buvo apdovanotas Nobelio taikos premija. Rooseveltas taip pat siekė sustiprinti Jungtinių Valstijų ryšius su Lotynų Amerikos šalimis, taip pat siekė gerinti santykius su Japonija ir Kinija. Jis taip pat siekė skatinti tarptautinę prekybą ir prekybą bei siekė užtikrinti, kad JAV būtų pasaulio ekonomikos lyderė. Ruzveltso užsienio politika buvo pagrindinis veiksnys, dėl kurio Jungtinės Valstijos XX amžiaus pradžioje tapo pagrindine pasaulio galia.

**#6. Ruzvelto pastangos išsaugoti: Rooseveltas buvo aistringas gamtosaugininkas, siekęs apsaugoti tautos gamtos išteklius. Pirmininkaujant jis įsteigė Jungtinių Valstijų miškų tarnybą ir sukūrė penkis nacionalinius parkus.**

Rooseveltas buvo aistringas gamtosaugininkas, siekęs apsaugoti tautų gamtos išteklius. Pirmininkaujant jis įsteigė Jungtinių Valstijų miškų tarnybą ir sukūrė penkis nacionalinius parkus. Jis taip pat įsteigė Nacionalinę laukinės gamtos prieglobsčio sistemą, kuri skyrė žemę laukinei gamtai ir jų buveinėms apsaugoti. Jis taip pat įsteigė Nacionalinę paminklų sistemą, kuri saugojo archeologines vietas ir kitas istorinės ir mokslinės svarbos sritis. Jis taip pat dirbo siekdamas apsaugoti tautų vandens išteklius, sudarydamas 1902 m. Nacionalinį melioracijos įstatymą, pagal kurį buvo suteiktas federalinis finansavimas drėkinimo projektams JAV vakaruose. Rooseveltas taip pat stengėsi apsaugoti tautų miškus, pasirašydamas 1891 m. miškų rezervato aktą, kuris leido prezidentui atidėti valstybines žemes kaip miško rezervatus. Jis taip pat pasirašė 1911 m. Savaičių aktą, kuris leido federalinei vyriausybei įsigyti žemę nacionaliniams miškams kurti. Rooseveltas išsaugojimo pastangos taip pat apėmė tautų žvejybą. Jis pasirašė 1906 m. Amerikos žuvininkystės įstatymą, kuris suteikė federalinį finansavimą žuvų populiacijų apsaugai ir atkūrimui. Jis taip pat pasirašė 1906 m. Migruojančių paukščių sutarties aktą, numatantį migruojančių paukščių apsaugą. Rooseveltas taip pat stengėsi apsaugoti tautų laukinę gamtą, pasirašydamas 1900 m. Lacey aktą, draudžiantį tarpvalstybinį neteisėtai sugautos laukinės gamtos gabenimą. Jis taip pat pasirašė 1916 m. Nacionalinio parko tarnybos ekologinį įstatymą, kuris įsteigė Nacionalinio parko tarnybą ir numatė tautų parkų ir paminklų apsaugą. Rooseveltas išsaugojimo pastangos turėjo ilgalaikį poveikį tautų gamtos ištekliams. Jo veiksmai padėjo apsaugoti tautų miškus, laukinę gamtą ir vandens išteklius, o jo palikimas jaučiamas ir šiandien. Jo pastangos apsaugoti tautų gamtos išteklius buvo įskaitytos už tai, kad padėjo išsaugoti tautos aplinką ateities kartoms.

**#7. Ruzvelto pastangos griauti pasitikėjimą: Rooseveltas siekė sureguliuoti stambų verslą ir sugriauti monopolijas. Jis panaudojo Sherman Antimonopolinį įstatymą, norėdamas suskaidyti Šiaurės vertybinių popierių bendrovę ir kitus patikos fondus.**

Roosevelts pastangos griauti pasitikėjimą buvo jo didesnės darbotvarkės dalis – reguliuoti stambų verslą ir išardyti monopolijas. Jis manė, kad didelės korporacijos turi per daug galios ir slopina konkurenciją, todėl kyla aukštesnės kainos ir mažesni darbuotojų atlyginimai. Siekdamas kovoti su tuo, jis panaudojo Sherman Antimonopolinį įstatymą, kad suskaidytų Šiaurės vertybinių popierių bendrovę ir kitus patikos fondus. Jis taip pat siekė priimti Elkinso įstatymą, draudžiantį geležinkeliams teikti nuolaidas stambiems klientams, ir Hepburno įstatymą, kuris suteikė Tarptautinei prekybos komisijai teisę nustatyti maksimalius geležinkelių tarifus. Jis taip pat siekė, kad būtų priimtas Gryno maisto ir vaistų įstatymas, reglamentuojantis maisto ir vaistų saugą. Ruzvelto pastangos sugriauti pasitikėjimą sulaukė didelio verslo pasipriešinimo, tačiau jis buvo pasiryžęs tęsti kovą. Jis tvirtino, kad vyriausybė turi pareigą apsaugoti visuomenę nuo stambaus verslo piktnaudžiavimo, ir jis nori tam panaudoti prezidentūros galią. Dėl jo pastangų galiausiai buvo priimtas Kleitono antimonopolinis įstatymas, kuris sustiprino Shermano antimonopolinį įstatymą ir uždraudė tam tikrą antikoncepcinę veiklą. Rooseveltas pastangos griauti pasitikėjimą buvo didelis žingsnis į priekį reguliuojant stambaus verslo ir vartotojų apsaugą.

**#8. Rooseveltas Square Deal: Rooseveltas siekė skatinti socialinį teisingumą per savo Square Deal programą. Jis siekė apginti darbuotojų teises, reguliuoti maisto ir vaistų pramonę bei skatinti tausojimą.**

„Square Deal“ buvo prezidento Theodore'o Roosevelto vidaus programa, kurią jis išdėstė savo 1904 m. kalboje apie Sąjungos padėtį. Rooseveltas savo „Square Deal“ programa siekė skatinti socialinį teisingumą. Jis siekė apginti darbuotojų teises, reguliuoti maisto ir vaistų pramonę bei skatinti tausojimą. Rooseveltas manė, kad vyriausybė turėtų kištis į ekonomiką, kad apsaugotų visuomenę nuo stambaus verslo piktnaudžiavimo. Jis siekė sukurti teisingą pusiausvyrą tarp verslo ir darbo interesų bei užtikrinti, kad visuomenė nepasinaudotų galingos korporacijos. Rooseveltas Square Deal buvo trijų krypčių požiūris į vidaus politiką. Pirmas dalykas buvo stambaus verslo reguliavimas. Rooseveltas siekė sugriauti monopolijas ir trestus bei užtikrinti, kad įmonės nesinaudotų savo klientais. Antroji dalis buvo darbuotojų teisių apsauga. Rooseveltas siekė užtikrinti, kad su darbuotojais būtų elgiamasi sąžiningai ir kad jiems būtų sudarytos saugios darbo sąlygos. Trečioji kryptis buvo gamtos saugos skatinimas. Rooseveltas siekė apsaugoti aplinką ir užtikrinti, kad gamtos ištekliai būtų naudojami atsakingai. „Square Deal“ buvo

didžiulė Roosevelto ir jo administracijos sėkmė. Tai padėjo apsaugoti visuomenę nuo stambaus verslo piktnaudžiavimo ir užtikrinti, kad su darbuotojais būtų elgiamasi sąžiningai. Tai taip pat padėjo skatinti išsaugojimą ir užtikrinti, kad gamtos ištekliai būtų naudojami atsakingai. „Square Deal“ buvo didelis žingsnis į priekį kuriant šiuolaikinę gerovės valstybę ir padėjo sukurti pagrindą Franklino D. Roosevelto naujam susitarimui.

**#9. Ruzvelto rinkimai 1904 m.: Ruzveltas buvo lengvai perrinktas 1904 m., laimėdamas didžiausią balsavimą istorijoje. Jis pasinaudojo rinkimais siekdamas skatinti savo progresyvią darbotvarkę ir išplėsti prezidento galią.**

Ruzvelto perrinkimas 1904 m. buvo triuškinama pergalė ir didžiausias populiarus balsavimas istorijoje. Jis pasinaudojo rinkimais siekdamas skatinti savo progresyvią darbotvarkę, kuri apėmė prezidento galių išplėtimą. Jis siekė išnaudoti prezidentūros pareigas ginti viešąjį interesą ir užtikrinti, kad vyriausybė reaguotų į žmonių poreikius. Jis taip pat siekė panaudoti biurą ekonomikos augimui skatinti ir aplinkos apsaugai. Ruzvelto rinkimai buvo didelė progresyviojo judėjimo pergalė ir sudarė sąlygas tolesniam prezidentūros galios plėtrai ateinančiais metais. Ruzveltso rinkimai taip pat pakeitė Amerikos žmonių požiūrį į prezidento postą. Jis buvo vertinamas kaip lyderis, norintis drąsiai ginti viešąjį interesą, ir jis buvo laikomas žmonių čempionu. Šis visuomenės nuomonės pokytis padėjo tęsti progresyvią darbotvarkę ir užtikrinti, kad vyriausybė labiau reaguotų į žmonių poreikius. Ruzvelto rinkimai buvo didelė progresyviojo judėjimo pergalė ir sudarė sąlygas tolesniam prezidentūros galios plėtrai ateinančiais metais.

**#10. Antroji Roosevelto kadencija: Ruzveltas ir toliau siekė savo progresyvios darbotvarkės per antrąją kadenciją. Jis taip pat siekė išplėsti JAV įtaką Karibų jūros regione ir Centrinėje Amerikoje.**

Per antrąją Roosevelto kadenciją jis toliau siekė savo progresyvios darbotvarkės, kuri apėmė gryno maisto ir vaistų įstatymo, Mėsos tikrinimo akto ir Hepburno akto priėmimą. Jis taip pat siekė išplėsti Jungtinių Valstijų įtaką Karibų jūroje ir Centrinėje Amerikoje, taip pat prisidėjo statant Panamos kanalą. Rooseveltas taip pat siekė apsaugoti aplinką – pasirašė 1906 m. Senienų aktą, kuris leido prezidentui paskirti nacionalinius paminklus, ir Nacionalinį melioracijos aktą, pagal kurį buvo suteiktas federalinis finansavimas drėkinimo projektams Vakaruose. Jis taip pat stengėsi pagerinti darbo sąlygas – pasirašė Elkinso įstatymą, draudžiantį geležinkeliams teikti nuolaidas dideliems krovinių vežėjams, ir Hepburno įstatymą, kuris suteikė Tarptautinės prekybos komisijai teisę nustatyti maksimalius geležinkelių tarifus. Rooseveltas taip pat siekė išplėsti JAV įtaką pasaulyje, siūsdamas Didįjį Baltąjį laivyną į pasaulinį turą, kad pademonstruotų Amerikos karinio jūrų laivyno galią. Jis taip pat tarpininkavo Rusijos ir Japonijos karui, už kurį buvo apdovanotas Nobelio taikos premija. Rooseveltas taip pat siekė sustiprinti Jungtinių Valstijų santykius su Lotynų Amerika, pasirašydamas Roosevelto Monroe doktrinos išvadą, kuri paskelbė, kad JAV turi teisę kištis į Lotynų Amerikos šalių reikalus, kad apsaugotų savo interesus.

**#11. Roosevelto Nobelio taikos premija: 1906 m. Rooseveltui buvo įteikta Nobelio taikos premija už pastangas derėtis dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos. Jis buvo pirmasis amerikietis, gavęs apdovanojimą.**

1906 m. Theodore Rooseveltas buvo apdovanotas Nobelio taikos premija už pastangas derėtis dėl Rusijos ir Japonijos karo pabaigos. Jis buvo pirmasis amerikietis, gavęs apdovanojimą, ir tai buvo svarbi proga tautai. Rooseveltas nenuilstamai dirbo, kad abi šalys pritrauktų prie derybų stalo, ir jo pastangos galiausiai buvo sėkmingos. Jis buvo giriamas už diplomatinį įgūdžius ir atsidavimą taikai. Nobelio taikos premija buvo tinkamas Roosevelto laimėjimų pripažinimas. Jis pademonstravo įsipareigojimą taikai ir diplomatijai, o jo pastangos padėjo užbaigti ilgą ir kruviną konfliktą. Rooseveltas buvo stiprus tarptautinio bendradarbiavimo ir supratimo gynėjas, o jo Nobelio premija buvo jo atsidavimo šiems idealams įrodymas. Rooseveltas Nobelio premija buvo didžiulis tautos pasididžiavimo šaltinis. Tai buvo JAV įsipareigojimo taikai ir diplomatijai pripažinimas ir ženklas, kad tauta yra gėrio jėga pasaulyje. Rooseveltas Nobelio premija buvo tautų įsipareigojimo taikai ir teisingumui simbolis ir priminimas apie tarptautinio bendradarbiavimo svarbą.

**#12. Ruzvelto Didysis Baltasis laivynas: 1907 m. Ruzveltas išsiuntė Didįjį Baltąjį laivyną į pasaulinį turą, norėdamas pademonstruoti Jungtinių Valstijų laivyno galią. Turas buvo sėkmingas ir padėjo išplėsti**

**JAV įtaką užsienyje.**

1907 m. prezidentas Theodore'as Rooseveltas išsiuntė Didžiąją Baltąją laivyną į pasaulinį turą, kad pademonstruotų JAV karinio jūrų laivyno galią. Laivyną sudarė šešiolika mūšio laivų, visi nudažyti baltai, ir buvo išsiųsti į viso pasaulio uostus. Ekskursija pavyko, kiekviename uoste laivai buvo sutikti entuziastingai. Turas padėjo išplėsti JAV įtaką užsienyje ir buvo tautų augančios galios ir prestižo simbolis. Turas buvo didžiulė diplomatinė sėkmė ir padėjo sustiprinti Jungtinių Valstijų santykius su kitomis šalimis. Laivai buvo laukiami kiekviename uoste, o aplankytojų šalių žmonės buvo sužavėti laivyno dydžiu ir galia. Turas taip pat padėjo visame pasaulyje skleisti JAV demokratijos ir laisvės idealus. Didysis Baltasis laivynas buvo JAV augančios galios ir prestižo simbolis ir padėjo įtvirtinti tautą kaip pagrindinę pasaulio galią. Turas buvo sėkmingas ir padėjo išplėsti JAV įtaką užsienyje. Didysis Baltasis laivynas sulaukė didžiulės diplomatinės sėkmės ir padėjo sustiprinti Jungtinių Valstijų santykius su kitomis šalimis.

**#13. Ruzvelto tarpininkavimas antracito anglies smūgiui: Ruzveltas sėkmingai tarpininkavo 1902 m. antracito anglies smūgiui, kuris grasino sustabdyti anglies pramonę Jungtinėse Valstijose.**

1902 m. Antracito anglies streikas buvo didelis darbo ginčas tarp Jungtinių Amerikos kasyklų darbuotojų ir Pensilvanijos antracito anglies regiono anglies operatorių. Streikas grasino sustabdyti anglies pramonę Jungtinėse Valstijose, o prezidentas Theodore'as Rooseveltas įsitraukė tarpininkauti ginčui. Rooseveltas pasinaudojo savo įtikinėjimo galiomis, kad suburtų abi puses ir susitartų dėl susitarimo. Jam pavyko įtikinti anglies operatorius sutikti su kalnakasių atlyginimų padidiniu 10 procentų, taip pat su devynių valandų darbo diena ir profesinės sąjungos pripažinimu. Taikos sutartis buvo didelė kalnakasių pergalė ir tapo precedentu būsimiems darbo ginčams. Sėkmingas Roosevelto tarpininkavimas 1902 m. Antracito anglies streiko metu buvo didelis jo prezidentavimo pasiekimas ir padėjo įkurti federalinę vyriausybę kaip tarpininkę darbo ginčiuose. Rooseveltas tarpininkavimas antracito anglies smūgiui buvo svarbus įvykis Jungtinių Valstijų darbo santykių istorijoje. Tai parodė, kad federalinė vyriausybė gali būti veiksminga tarpininkė darbo ginčiuose ir sukūrė precedentą būsimiems darbo ginčams. Sėkmingas Ruzvelto tarpininkavimas antracito anglies smūgiui taip pat padėjo įkurti federalinę vyriausybę kaip tarpininkę darbo ginčiuose ir užtikrinti, kad darbo ginčai būtų sprendžiami taikiai ir tvarkingai. Sėkmingas Roosevelto tarpininkavimas antracito anglies smūgiui buvo didelis jo prezidentavimo pasiekimas, kuris padėjo užtikrinti, kad darbo ginčai būtų sprendžiami taikiai ir tvarkingai.

**#14. Ruzvelto Panamos kanalas: Ruzveltas siekė per Panamą nutiesti kanalą, kuris sujungtų Atlanto ir Ramiojo vandenynus. Jis sėkmingai derėjosi dėl sutarties su Kolumbija dėl kanalo tiesimo ir jis buvo baigtas 1914 m.**

Roosevelto vizija dėl kanalo per Panamą buvo drąsi. Jis tikėjo, kad toks kanalas būtų labai naudingas JAV, suteikdamas trumpesnę maršrutą laivams tarp Atlanto ir Ramiojo vandenynų. Jis taip pat matė tai kaip būdą padidinti prekybą ir prekybą tarp dviejų vandenynų. Kad savo viziją paverstų realybe, Rooseveltas turėjo derėtis dėl sutarties su Kolumbija – šalimi, kuri tuomet kontroliavo Panamos regioną. Po ilgų derybų Rooseveltas sugebėjo sudaryti sutartį su Kolumbija 1903 m. Kanalo statyba buvo didžiulis darbas, kurį užbaigti prireikė daugiau nei dešimtmetį. Projektą kamavo finansiniai ir inžineriniai sunkumai, tačiau Ruzvelto ryžtas ir vadovavimas padėjo įgyvendinti projektą. Galiausiai, 1914 m., Panamos kanalas buvo atvertas pasauliui. Tai buvo didelis Roosevelto pasiekimas ir jo vizijos bei lyderystės įrodymas. Panamos kanalas buvo didelis palaima tarptautinei prekybai ir prekybai. Tai leido laivams keliauti tarp Atlanto ir Ramiojo vandenynų per dalį laiko, kiek jiems būtų prireikę keliauti aplink Pietų Amerikos viršūnę. Tai taip pat buvo pagrindinis Panamos pajamų šaltinis, suteikiantis darbo vietų ir ekonominių galimybių regiono žmonėms.

**#15. Ruzvelto „Square Deal“ užsienio politika: Ruzveltas siekė skatinti socialinį teisingumą ir ekonominį vystymąsi Lotynų Amerikoje, vykdydamas „Square Deal“ užsienio politiką. Jis siekė apginti darbuotojų teises ir skatinti ekonominę plėtrą.**

Roosevelts Square Deal užsienio politika buvo pastangos skatinti socialinį teisingumą ir ekonominį vystymąsi Lotynų

Amerikoje. Jis siekė ginti darbuotojų teises ir skatinti ekonominę plėtrą įvairiomis priemonėmis. Jis siekė užtikrinti, kad Lotynų Amerikos šalys turėtų prieigą prie kapitalo ir išteklių, o jų vyriausybės būtų atskaitingos savo piliečiams. Jis taip pat siekė skatinti sąžiningą darbo praktiką, įskaitant teisę burtis į kolektyvą ir derėtis. Jis taip pat siekė skatinti ekonominę plėtrą infrastruktūros projektais, pavyzdžiui, Panamos kanalu. Galiausiai jis siekė skatinti demokratiją ir žmogaus teises Lotynų Amerikoje, įskaitant teisę balsuoti ir teisę į žodžio laisvę. Rooseveltas Square Deal užsienio politika buvo ambicinga pastanga skatinti ekonominį ir socialinį teisingumą Lotynų Amerikoje. Jis siekė užtikrinti, kad Lotynų Amerikos šalys turėtų prieigą prie kapitalo ir išteklių, o jų vyriausybės būtų atskaitingos savo piliečiams. Jis taip pat siekė skatinti sąžiningą darbo praktiką, įskaitant teisę burtis į kolektyvą ir derėtis. Jis taip pat siekė skatinti ekonominę plėtrą infrastruktūros projektais, pavyzdžiui, Panamos kanalu. Galiausiai jis siekė skatinti demokratiją ir žmogaus teises Lotynų Amerikoje, įskaitant teisę balsuoti ir teisę į žodžio laisvę.

**#16. Roosevelto kalba apie Nobelio taikos premiją: 1910 m. Rooseveltas pasakė kalbą Osle, Norvegijoje, kurioje išdėstė savo viziją apie pasaulį, kuriame tautos galėtų taikiai išspręsti savo nesutarimus.**

Savo kalboje apie Nobelio taikos premiją Rooseveltas išdėstė savo viziją apie pasaulį, kuriame tautos galėtų taikiai išspręsti savo nesutarimus. Jis teigė, kad vienintelis būdas pasiekti ilgalaikę taiką yra tarptautinis bendradarbiavimas ir supratimas. Jis taip pat pabrėžė arbitražo ir derybų svarbą sprendžiant ginčus, būtinybę tautoms gerbti kitų tautų teises. Rooseveltas teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Rooseveltas taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Galiausiai Rooseveltas teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę. Jis taip pat teigė, kad vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikę taiką yra sukurti stiprią tarptautinę organizaciją, kuri galėtų tarpininkauti ginčiuose ir vykdyti tarptautinę teisę.

**#17. Ruzvelto naujasis nacionalizmas: 1910 m. Osawatomie, Kanzaso valstijoje, Rooseveltas išdėstė savo viziją dėl naujos progresyvosios darbotvarkės. Jis paragino labiau reguliuoti stambaus verslo veiklą ir stiprinti federalinę vyriausybę.**

Savo kalboje Rooseveltas išdėstė savo naujos progresyvosios darbotvarkės viziją. Jis paragino labiau reguliuoti stambaus verslo veiklą ir stiprinti federalinę vyriausybę. Jis teigė, kad vyriausybė turėtų įsikišti, kad apsaugotų piliečių teises ir užtikrintų, kad turtingieji ir galingieji neišnaudotų mažiau pasisekusių. Jis taip pat pasisakė už teisingesnį turto paskirstymą ir progresyvesnę mokesčių sistemą. Jis tvirtino, kad vyriausybė turėtų užtikrinti apsaugos tinklą tiems, kuriems jos reikia, ir investuoti į viešųjų darbų projektus, kad sukurtų darbo vietas ir paskatintų ekonomiką. Rooseveltas New Nationalism buvo raginimas sukurti aktyvesnę vyriausybę, kuri apsaugotų piliečių teises ir užtikrintų, kad turtingieji ir galingieji neišnaudotų mažiau pasisekusių. Rooseveltas naujasis nacionalizmas buvo radikalus nukrypimas nuo praeities laissez-faire politikos. Jis teigė, kad vyriausybė turėtų įsikišti, kad apsaugotų piliečių teises ir užtikrintų, kad turtingieji ir galingieji neišnaudotų mažiau pasisekusių. Jis taip pat pasisakė už teisingesnį turto paskirstymą ir progresyvesnę mokesčių sistemą. Jis tvirtino, kad vyriausybė turėtų užtikrinti apsaugos tinklą tiems, kuriems jos reikia, ir investuoti į viešųjų darbų projektus, kad sukurtų darbo vietas ir paskatintų ekonomiką. Rooseveltas New Nationalism buvo raginimas sukurti aktyvesnę vyriausybę, kuri apsaugotų piliečių teises ir užtikrintų, kad turtingieji ir galingieji neišnaudotų mažiau pasisekusių. Tai buvo radikalus nukrypimas

nuo praeities laissez-faire politikos ir raginimas teisingiau paskirstyti turtus bei progresyvesnę mokesčių sistemą. Rooseveltas New Nationalism buvo raginimas sukurti aktyvesnę vyriausybę, kuri apsaugotų piliečių teises ir užtikrintų, kad turtingieji ir galingieji neišnaudotų mažiau pasisekusių.

**#18. Ruzvelto „Bulių briedžių partija“: 1912 m. Ruzveltas įkūrė Progresyviųjų partiją, dar žinomą kaip „Bulių briedžių partija“. Jis kandidatavo į prezidentus, gavęs partijos bilietą, bet pralaimėjo Woodrowui Wilsonui.**

1912 m. Theodoreas Rooseveltas įkūrė Progresyviųjų partiją, dar žinomą kaip Bull Moose Party. Jis kandidatavo į prezidentus pagal partijos bilietą, bet pralaimėjo Woodrowui Wilsonui. Bull Moose partija buvo progresyvi politinė partija, kuri siekė spręsti ekonominės nelygybės, ūmonių galios ir politinės korupcijos problemas. Tai buvo atsiskyrimas nuo Respublikonų partijos, kuri, Roosevelto nuomone, tapo pernelyg konservatyvi. Partijos platforma apėmė daugybę progresyvių reformų, tokių kaip minimalaus atlyginimo įvedimas, vaikų darbo reguliavimas ir federalinio pajamų mokesčio nustatymas. Ji taip pat paragino tiesiogiai rinkti senatorius, tausoti gamtos išteklius ir stiprinti antimonopolinius įstatymus. Ruzvelto kampanija galiausiai buvo nesėkminga, tačiau Bull Moose partija turėjo ilgalaikį poveikį Amerikos politikai. Tai padėjo įvesti naują progresyvių reformų erą ir padėjo pagrindą 1930-ųjų naujam susitarimui.

**#19. Ruzvelto mirtis: Ruzveltas mirė 1919 m., sulaukęs 60 metų. Jis buvo plačiai apraudotas, o jo, kaip pažangaus prezidento ir gamtosaugininko, palikimas gyvuoja.**

Ruzvelto mirtis 1919 m., būdama 60 metų, buvo šokas tautai. Jis buvo mylimas prezidentas, o jo mirtis buvo sutikta su dideliu liūdesiu. Jo laidotuvėse dalyvavo tūkstančiai žmonių, o jo kūnas buvo nugabentas į savo namus Oyster Bay mieste, Niujorke, kur jis buvo palaidotas. Roosevelto, kaip progresyvaus prezidento ir gamtosaugininko, palikimas gyvuoja. Jis buvo pirmasis prezidentas, perėmęs trestus ir monopolijas, kurios kontroliavo ekonomiką, ir buvo aplinkos gynėjas, atidavęs milijonus akų žemės nacionaliniams parkams ir miškams. Jis taip pat stengėsi pagerinti darbininkų klasės gyvenimą, įvesdamas pirmąjį minimalų atlyginimą ir aštuonių valandų darbo dieną. Ruzvelto mirtis pažymėjo eros pabaigą, tačiau jo palikimas įkvepia žmones iki šiol.

**#20. Roosevelto palikimas: Roosevelto, kaip progresyvaus prezidento ir gamtosaugininko, palikimas gyvuoja. Jis prisimenamas dėl pastangų tausoti aplinką, reguliuoti stambų verslą ir skatinti socialinį teisingumą.**

Teodoro Ruzvelto, kaip progresyvaus prezidento ir gamtosaugininko, palikimas gyvuoja. Jis prisimenamas dėl pastangų tausoti aplinką, reguliuoti stambų verslą ir skatinti socialinį teisingumą. Rooseveltas buvo pirmasis prezidentas, atidavęs žemę nacionaliniams parkams ir miškams, ir įkūrė JAV miškų tarnybą, kuri jiems tvarkytų. Jis taip pat siekė priimti Gryno maisto ir vaistų įstatymą bei Mėsos tikrinimo įstatymą, kurie reglamentuotų maisto pramonę ir gerintų visuomenės sveikatą. Rooseveltas taip pat gynė darbuotojų teises, pasirašydamas pirmąjį federalinį minimalaus atlyginimo įstatymą ir pasisakydamas už aštuonių valandų darbo dieną. Jis buvo stiprus pilietinių teisių gynėjas ir pirmasis prezidentas, pakvietęs afroamerikietį į Baltuosius rūmus. Rooseveltas palikimas yra progresyvizmo, išsaugojimo ir socialinio teisingumo palikimas.